

Commissie Ruimte, Groen en Water 8 januari 2020

Hierbij een aanvulling van de fractie van Forum voor Democratie, op de ingediende Rondvraag van de ChristenUnie inzake Nieuwjaarsbijeenkomst van de FBE.

In navolging op ons gesprek deze ochtend zou ik graag de volgende inbreng willen toevoegen aan de rondvraag nr 2 van de CU. Ik weet niet of dit een aparte vraag is voor de rondvraag is of dat deze geïntegreerd kan worden in vraag nr. 2. Dat hoor ik graag van je.

De FvD fractie steunt het voorstel van de CU om tijdens het mini symposium van de nieuwjaarsbijeenkomst van de FBE aandacht te besteden aan het advies 'Op weg naar een robuust ganzenbeheer' van de MARF. Alleen is haar voorstel dat dan niet alleen aandacht wordt besteedt aan de reactie van de Dierenbescherming op dit advies maar ook aan de reacties van de andere partijen vertegenwoordigt in de FBE namelijk de Federatie Particulier Grondbezit, Koninklijke Nederlandse Jagersvereniging (KNJV), LTO Noord, Staatsbosbeheer, en het Utrechts Landschap. Ter informatie stuurt de FvD fractie alvast de reactie van de KNJV op het advies van de MARF over het ganzenbeheer mee ter informatie voor de Statenleden.

Notitie

Betreft: FBE-advies van de Maatschappelijke Adviesraad Faunaschade

Inleiding

Het IPO heeft de Maatschappelijke Adviesraad Faunaschade (MARF) de volgende vraag in behandeling gegeven: "Welke kwaliteitsverbeteringen in de bestuurlijke organisatie en werkwijze van de FBE's zijn mogelijk en wenselijk om individueel en collectief te komen tot een effectiever faunabeheer? De wederzijdse verhoudingen tussen FBE's en provincies maken deel uit van deze vraag."

De Jagersvereniging, zijnde de belangenbehartigende vereniging waar ruim driekwart van de jagers en nagenoeg alle wildbeheereenheden bij zijn aangesloten, wil de provinciale overheden en de besturen van de faunabeheereenheden de volgende vijf punten ter overweging meegeven:

1. Het faunabeheer wordt in Nederland vrijwel volledig uitgevoerd door professionele vrijwilligers: de jagers. De wet verplicht jagers niet om te gaan jagen, beheren of schade bestrijden, dat doen zij vrijwillig. Wanneer ze kiezen om dat te doen, verplicht de wet wél dat de uitvoering conform het faunabeheerplan moet zijn. Het motiveren en coördineren van vrijwilligers vraagt een andere benadering dan wanneer het werknemers betreft. Jagers zijn geen onbezoldigde ambtenaren die directief aangestuurd kunnen worden.
2. Wildbeheereenheden zijn privaatrechtelijke verenigingen van vrijwillige jagers. Een faunabeheereenheid kan in het faunabeheerplan kaders en voorwaarden scheppen voor het handelen van de WBE, maar kan de WBE niet dwingen tot handelingen die boven wettelijke vereisten of provinciale verordeningen uitgaan. Ook hier geldt dat het motiveren en coördineren van deze verenigingen van vrijwilligers een andere benadering vraagt dan wanneer het een hiërarchisch verband in een overheidsorganisatie of bedrijf betreft.
3. Wildbeheereenheden vertegenwoordigen niet alle jagers in hun werkgebied. In veel WBE's zijn alleen de jachthouders lid met stemrecht. Jagers die geen jachthouder zijn (en die dus vooral schade bestrijden en populatiebeheer uitvoeren) hebben in dergelijke WBE's geen stemrecht. Jagers die geen jachthouder zijn behoeven ook geen lid te zijn van een WBE. Dientengevolge vertegenwoordigen de WBE's niet alle jagers in het werkgebied van de faunabeheereenheid. De Jagersvereniging vertegenwoordigt zowel jachthouders als niet-jachthouders. De Jagersvereniging vertegenwoordigt ook de WBE's. Alle leden hebben stemrecht in de ledenvergadering van hun provinciale afdeling, hetgeen borgt dat het afdelingsbestuur mandaat heeft om namens het collectief van de bij de Jagersvereniging aangesloten jagers en WBE's in haar werkgebied te spreken. Daarom zou de jachtvertegenwoordiger in de faunabeheereenheid altijd mede namens de Jagersvereniging voorgedragen moeten worden.
4. Wanneer meer dwang tot uitvoering van het faunabeheerplan nodig is zijn faunabeheereenheden en Provinciale overheden zeer terughoudend in het toepassen van de Provinciale Opdracht, terwijl dit hét middel is dat de wetgever daartoe gemaakt heeft. Vaker wordt gezocht naar zijdelingse drukmiddelen zoals het niet toekennen van ontheffingen voor het beheer van bepaalde wildsoorten, het beperken of opschorten van geldstromen, het doen uitgaan van 'bindende adviezen' en het inzetten van schietteams. Het inzetten van deze oneigenlijke middelen ontnemt de jachthouder zijn democratisch recht om in verweer te gaan, hetgeen hij bij een formele Provinciale Opdracht wel kan. De

Jagersvereniging pleit er voor de juiste middelen voor de juiste doeleinden in te zetten.

5. Jagers en wildbeheereenheden hebben dringend behoefte aan eenvoudiger en landelijk gelijke vergunningen om populaties te beheren en schade te bestrijden. Teveel verschillende vergunningen zorgen er voor dat de jager terughoudend wordt in zijn optreden in het veld, mede omdat de politie bij een 'vermoeden van misbruik' de jachtakte direct inneemt en over het algemeen pas na twee jaar teruggeeft. Het voorkomen en bestrijden van schade onder het jachtregime heeft onze voorkeur, omdat dit een eenvoudiger onderbouwing van het faunabeheerplan toelaat, er geen bezwaarprocedures tegen ontheffingen mogelijk zijn, de jager proactief kan optreden en alle jachthouders een wettelijke inspanningsverplichting tot het streven naar een redelijke wildstand hebben. Een redelijk alternatief voor het jachtregime is populatiebeheer en schadebestrijding op basis van (bij voorkeur) landelijke of landelijk uniforme provinciale vrijstellingen.